

Вялікі тыдзень адкрывае Пальмовую нядзелю. У гэты дзень успамінаем урачысты ўезд Езуса ў Ерузалім, які непасрэдна папярэджваў Яго Муку і Смерць на Крыжы. Натоўпы, якія Яго віталі, кідалі на дарогу свае плашчы і галінкі, крычачы: “Гасанна Давідаваму Сыну”. Назва гэтага дня паходзіць ад звычайна асвечаць пальмы, які быў уведзены ў XI стагоддзі.

Пальмовая нядзеля – гэта вялікі дзень адарацыі вернікамі Мукі Пана. Змест гэтай адзінай непаўтаральнай па сваім харакце нядзелі заключаецца ў радаснай гасанне, у вербных коціках, пальмавых галінках, у віватах дзеля ўшанавання Хрыста, які ўязджаў як кароль у Ерузалім. Гэты выключны адарацыйны характар Пальмовай нядзелі праяўляецца яшчэ больш яскрава ў апошнія гады, калі Папа Ян Павел II злучыў з гэтым днём святкаванне Сусветнага дня моладзі. З той пары гасанна, праслаўленне Хрыста і энтузіязм, які звязаны з гэтым, набіраюць выключныя формы. † У

Пальмовую нядзелю асвечаюць пальмы і праходзіць урачыстая працэсія да касцёла. Каля VII ст. на тэрыторыі сённяшняй Францыі з’явіўся звычай асвечаць пальмы. Са Святой Зямлі бярэ вытокі працэсія. Менавіта Касцёл у Ерузаліме імкнуўся дакладна “паўтараць” падзеі з жыцця Езуса. У IV ст. адбывалася ўжо працэсія з Бэтаніі ў Ерузалім. Ерузалімскі патрыярх сядаў на асіцу і ўязджаў у Святы горад, а сабраныя вернікі, радасна яго вітаючы, слалі перад ім свае плашчы і пальмы. Затым усе адпраўляліся ў базыліку Anastasis (Змёртвыхпаўстання), дзе ажыццяўлялася ўрачыстая літургія. Да XI ст. гэтая працэсія распаўсюдзілася па ўсім Касцёле. У Рыме спачатку шостая нядзеля падрыхтоўкі да Пасхі была выключна нядзеляй Мукі Пана, калі ўрачыста спявалі Пасію Пана. Толькі ў IX ст. у рымскую літургію ўвайшоў ерузалімскі звычай працэсіі, якая ўвекавечвала ўезд Езуса ў Ерузалем. Абедзве традыцыі хутка злучыліся, даючы літургію Пальмовай нядзелі падвойны характар (уезд і Мука). У розных лакальных Касцёлах гэтыя працэсіі прымалі розныя формы: біскуп ішоў пешшу ці ехаў на осліку, неслі аздоблены пальмамі крыж, кнігу Евангелля, а нават - і Найсвяцейшы Сакрамэнт. Тэадульф з Арлеану (+ 821) згадвае пра першыя занатаваныя ўпамінанні пра працэсію ў Пальмовую нядзелю. Некаторыя аўтары пішуць пра тое, што у гэты дзень біскупы мелі права вызваляць вязняў.

